

Pohod mladih planincev na Triglav

Tudi letos smo se mladi planinci odpravili na vrh Triglava.

Stela Poje, Lana Štimac, Gabrijela Vukan, Žiga Zajec, Nik Bartol in Vid Dejak smo bili tisti, ki smo vsa leta pridno sodelovali v Mladinskem odseku PD Kočevje. Pod vodstvom vodnika Tomaža Špeharja in v spremstvu vodnice Branke Rajner ter vodnikov Toneta Ožbolda, Milana Mlakarja, dveh izkušenih planincev Željka Bistroviča in Francija Šalamona smo dosegli cilj.

V torek, 20. 8. 2019, smo se zgodaj zjutraj odpravili na pot proti Pokljuki (1340 m), kjer smo si naredili nahrbtnike in se odpravili na dolgo pot. Z nasmejanimi in navdušenimi obrazi ter dobre volje smo prišli do Planine Konjščice (1438 m), ki je bila tudi naša prva postojanka. Sledil je vzpon do Studorskega prevala (1892 m), kjer smo srečali s sončnimi žarki obsijanega kozoroga, ki je pritegnil pozornost vseh pohodnikov. Do Vodnikovega doma (1817 m) smo hodili pretežno navzdol, saj leži 70 m nižje od Studorskega prevala. Ko smo prispeli tja, smo imeli daljšo pavzo, da smo lahko pojedli sendviče za dodatno energijo, hkrati pa smo uživali ob pogledu na Planiko, kjer bomo prenočili, in na Triglav, ki ga je zajel oblak megle. Pot do Planike (2401 m) nam je bila veliko lažja, kot smo pričakovali. Ustavili smo se tudi na Konjskem sedlu (1782 m) in se zabavali z vodniki, tako da je čas hitreje minil. Med potjo smo srečali veliko planincev, ki so nam zaželeli srečno pot, kar nas je okrepilo in spravilo v boljšo voljo. Na Planiki smo se po kratkem počitku razporedili k vodnikom, si naredili opremo, se »pofotkali« in se odpravili do najvišje ležeče točke v Sloveniji. Pot nam je bila tuja, saj se s takšno potjo do sedaj še nismo spopadli. Mimo grebena in Malega Triglava smo se povzpeli do samega vrha in zagledali Aljažev stolp (2864 m). Na vrhu je potekal tudi krst, kjer so nam vodniki zastavili vprašanja o gorah in poti na Triglav. Vreme nam je bilo zelo naklonjeno, saj smo z vrha videli celo morje in na njem ladjo. Za nameček pa se nam je prikazala še "avra", kar tudi ni tako pogost pojav. Za večjo varnost so bili po poti postavljeni klini, na katere smo bili ves čas pripeti.

Nazaj v dom smo prispeli, ko je že padel mrak. Končno smo po napornem dnevu poklicali domov, pojedli nekaj na žlico in se odpravili v sobe ter v trenutku zaspali. Naslednji dan smo se ob 7. uri odpravili po strmi poti navzdol. Večji del poti smo hodili v tišini, saj smo bili utrujeni od prejšnjega dne, hkrati pa smo bili osredotočeni na pot, saj so bili kamni, po katerih smo hodili, zelo spolzki. Po šestih urah hoje smo končno veseli zagledali avtobus in se odpravili proti domu. Pohod nam bo vsem ostal v lepem spominu in z veseljem se bomo čez nekaj let znova povzpeli na veličastni Triglav.

Za pomoč se zahvaljujemo sponzorjem: Županovemu skladu, Melaminu d.d., Komunali Kočevje, Intersocksu in PKT- ZUM- u d.d.o iz Kočevske Reke.

Za MO Kočevje

Lana Štimac, Stela Poje, Žiga Zajec in Branka Rajner